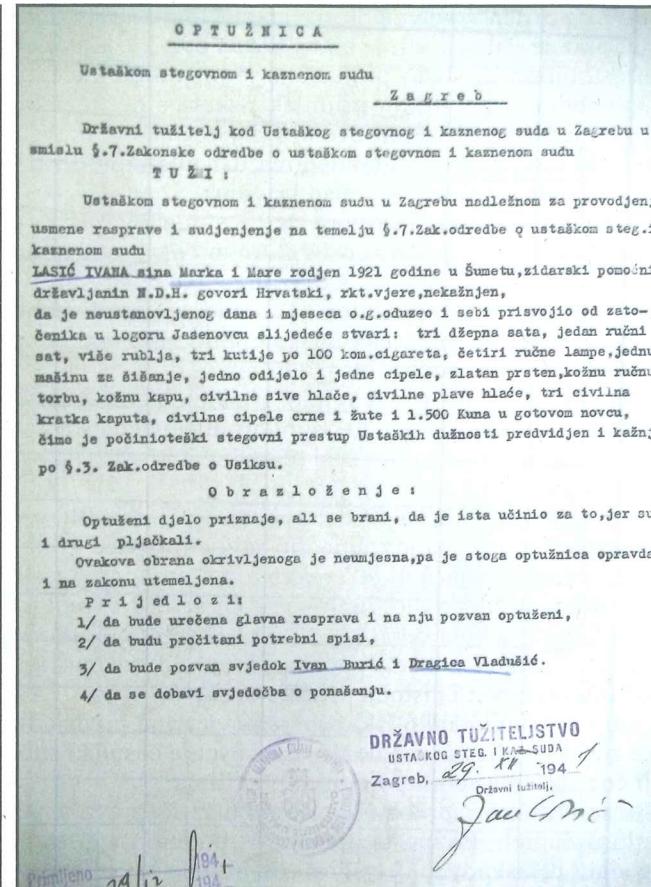
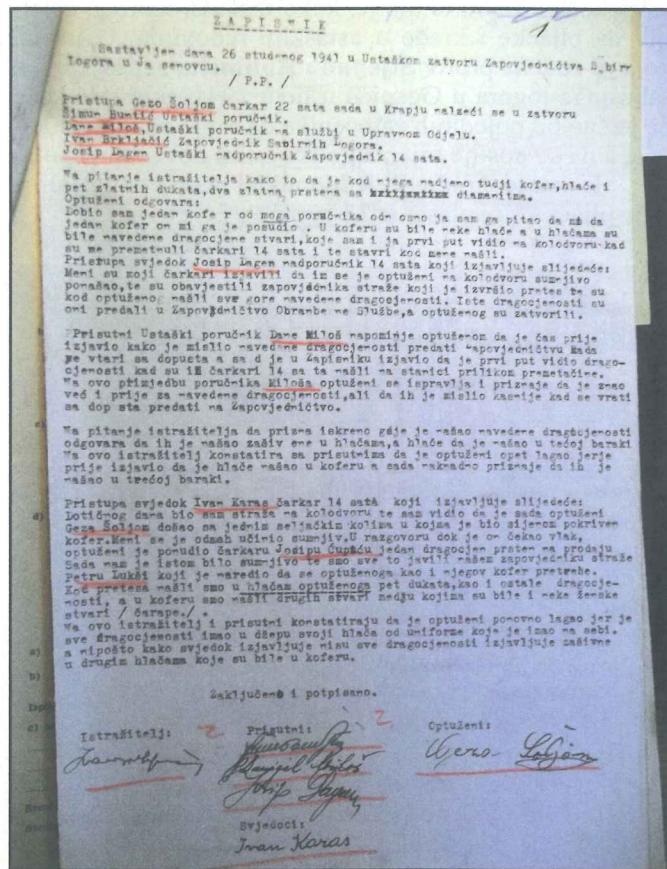

U slučaju Ivana Lasića, sina Marka, rođenoga 1921. u Šumetu (vjerojatno kod Prološca), Ustaški stegovni i kazneni sud utvrdio je da je od zatočenika opljačkao tri džepna sata, jedan ručni, tri kutije po 100 komada cigareta, zlatni prsten, dva para cipela, kapute, hlače i druge odjevne predmete. Optuženi je priznao, ali se branio da su i drugi pljačkali. Obrana mu nije prihvaćena pa je prema dokumentima strijeljan 13. prosinca

Dinko Šakić u svojim je neobjavljenim memoarima, što ih je pisao u zatvoru na izdržavanju kazne, spomenuo da je Luburić stalno ponavljao da krađu treba suzbijati u korijenu: „Tko ukrade jaje, ukrast će i koku, a kad ukrade koku ukrast će i voku (vola)“

U jasenovačkom logoru u 1942. godini na smrt strijeljanjem - zbog pronevjere novca i predmeta zaplijenjenih od zatočenika te pohranjenih u logorsku blagajnu - osuđen je i ustaša **Ljubo Matković**. Nije mu pomoglo ni to što je bio brat tadašnjega zapovjednika logora **Ivice Matkovića**. Bivši zatočenici spominju i slučaj strijeljanja dvojice zatočenike i dvojice ustaša koji su iz logora krijumčarili proizvode iz krojačnice i prodavali ih na crnom tržištu.

Visoke kazne za krađu određivale su i druge ustaške postrojbe. Ratni sud Poglavnika tjelesnog sdruga (PTS), donio je u ožujku 1945., praktično na kraju rata, niz presuda protiv vojnika PTS-a zbog uzimanja tuđih stvari. Kazne su bile od 12 do 15 godina strogoga zatvora bez gubitak čina i nečasni otpust iz vojske.

Za gospodarski kriminal u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj moglo se doći i pred prijeki sud. Posebno Gospodarsko redarstvo, ustrojeno pri Glavnome ravnateljstvu za javni red i sigurnost, imalo je ovlasti internirati u logor krijumčare, crnoburzijance i prekršitelje drugih gospodarskih propisa.

U prvoj polovici 1942. godine, Gospodarsko redarstvo kaznilo je 11 osoba na ukupno 93 mjeseca boravka u logoru. Ujedno je 627 ljudi poslano u zatvor, dok je od 1171 prekršitelja propisa naplaćeno 9,3 milijuna kuna novčanih kazni.

Laž o Borisu Tadiću i Jasenovcu

**Pišu:
NIKOLA BANIĆ i M. KOIĆ**

Uviše je navrata pokazano da je mrežni jasenovački popis u mnogim svojim dijelovima masovna prijevara. Budući da će uskoro logor Jadovno biti opet aktualan, ima smisla korištenjem novih podataka opet pokazati kako se na mrežnom jasenovačkom popisu u sklopu dodatne masovne prijevere nalazi i mnogo žrtava logora Jadovno, čime ih se, dakle, lažno pripisuje logoru Jasenovac. Prije negoli se nastavi s konkretnim podatcima, vrijedi odmah spomenuti da se prilikom laganja o tim žrtvama nije opće pazilo pa se lagalo i o obitelji bivšeg srpskog predsjednika Borisa Tadića.

Jedan od izvora podataka o žrtvama logora Jadovno koji uključuje i neke žrtve logora Slana na Pagu mrežne su stranice udruženja Jadovno 1941. u sklopu kojih se na adresi <http://jadovno.com/imenicni-popis/> mogu pretraživati imena pojedinih žrtava. Na taj su popis upozorili gospoda Blanka Matković i gospodin Igor Vukić. Za pojedine su žrtve u svim slučajevima dani ime i prezime, a

ovisno o dostupnosti i ime oca, grad, nacionalnost, starost, zanimanje i napomena, pri čemu je u većini slučajeva dan barem jedan od ovih podataka. Na istoj se stranici poziva sve potomke ubijenih u Jadovnome da ispunite upitnik o svojim pretcima ako ih ne mogu pronaći u poimeničnom popisu. Da bi se vidjelo nalaze li se u tome popisu i neke od osoba s mrežnoga jasenovačkog popisa, prvo je iz trenutačne inačice mrežnoga jasenovačkog popisa izdvojeno 150 osoba kojima se u napomenama spominje Jadovno, čime se vjerojatno sugerira da možda nisu stradale u Jasenovcu ili Staroj Gradiški. Ako se tih 150 osoba zbog sumnje izražene već i na mrežnom jasenovačkom popisu pokuša potražiti i na popisu žrtava logora Jadovno, moguće je pronaći podudaranja za njih 129 i to su konkretno ove osobe: Risto Aleksić, Ilija Andrić, Boja Arsenić, Vito Bakarac, Proko Balaban, Stevo Balaban, Miloš Basara, Milan Bačanović, Franjo Blažić, Lazo Borota, Obrad Bošnjić, Miroslav Brichta, Dušan Brković, Cvjetan Bročilo, Simo Bročilo, Obren Bugarac, Đorđe Crnobrnja, Branko Dabić, Jakov Dejanjanis, Vaso Dobričić, Milan Džabić, Oskar Friedmann, Vladimir Fuchs, Branko Gačić, Simo Gačić, Nemanja Gligorović, Aurel Dionisije Rosić, Branko Sadić, Berta Salom,

Jozef Salom-Sarafić, Mitar Simanić, Matar Simikić, Vojislav Simić, Hugo Spitzer, Mišo Stanković, Milan Stern, Žarko Stevanović, Rastko Stjepanović, Radenko Stojnić, Nikola Tadić, Tihomir Tatomirović, Mirko Tejić, Lazar Todorović, Živo Tomanić, Dušan Vajić, Vaso Vasiljević, Jovo Vasiljević, Vidaković, Miloš Vojaković, Petar Vučasin, Đoko Vukičević, Gojko Vukoja, Radovan Walter, Ljubo Zarić, Simeun Zečević, Stevan Đurković, Milan Šotra i Miloš Žalica.

NEKOLIKO SUMNJVIVIH SLUČAJEVA

Za neke od ovih osoba radio se o podudaranju u imenu, prezimenu, imenu oca, mjestu i godini rođenja, dok su za ostale neki od tih podataka nedostajali u jednome od popisa. Ipak, u većini slučajeva uz ime i prezime radio se barem još o podudaranju mesta rođenja ili o geografski vrlo bliskim mjestima te o podudaranju imena oca. Uz to sve treba opet naglasiti da se kod ovih podudaranja radi samo o osobama za koje i trenutačna inaćica jasenovačkoga popisa već sumnja da se radi o žrtvama logora Jadovno što samo daje dodatnu vjerodostojnost svim ovim podudaranjima. Na stranici <http://fly.srk.fer.hr/~nbanic/popis/> moguće je pronaći sve ostale podatke o ovdje navedenim osobama, a za slučaj da netko sam želi provjeriti njihovo postojanje u spomenutom popisu žrtava logora Jadovno, kod pisanja imena i prezimena u nekim slučajevima treba dodatno uzeti u obzir i inaćice iz napomene te način pisanja po Vuku. Također, za čitatelje koji žele ovo provjeravati, a ne snalaže se najbolje s cirilicom, na stranici se nudi i opcija koja prebacuje sučelje na inaćicu s latinicom. Ovdje treba spomenuti još nekoliko sumnjavih slučajeva. Prvi od njih je Zlatko Blau za kojega se na mrežnome jase-

Град/City:	Бијељина / Bijeljina	Националност/Nation:	Србин / Srbin
Занимање / Occupation:	Било које / Any	Име, презиме / Name, Surname:	strahinja kićanović
Претрага по свим пољима / Full text search:			
ИА:			
Тражи / Search			

ЧЛ Град Име, Презиме Националност Старост Занимање Напомена

44 Бијељина Кичановић Странинја, Србин, трговац, Бијељина, Бродоц. Ухапшен 5. августа и спроведен у Господин. Убијен у логору Јадовно. Превезут је у Поточаре, Бијељина 16.2.2010. Странинја је био богослов, земљопоседник и прави земљодарнички стражак у Семберији. За него је првач да ће имати одело и кравату, речеђ. Њој је прави господин. Био је у колонији са Љубом Давидовићем, председником Демократске странке. Странинја Кичановић је десма пута био кандидат за народног посланика у Краљевини Југославији и оба пута није успео. Овај страсни политичар је имао још једну мисију. Желао је да николије све треће деце - првача Бориса Тадића. Желео је да користи Невенића постане лекар, што је и постало; да текта постане фармацевт, што је и постало, и да јак постане правник, што он нису постало. Стевајући да је убијена с још пет чланова обitelji. То би могло значити да су спомени у Boško, Dragić, Đorđe i Luka Krsmanović, који се налазе на mrežnome jasenovačkom popisu, također pogreške.

Modrana te da je ubijena s још пет чланова obitelji. To би могло значити да су спомени у Boško, Dragić, Đorđe i Luka Krsmanović, који се налазе на mrežnome jasenovačkom popisu, također pogreške.

Kod prepisivanja žrtava logora Jadovno u popis jasenovačkih žrtava dogodila se jedna zanimljiva nepažnja. Naime, jedna od prepisanih osoba je i Strahinja Kićanović koji je s majčine strane djed bivšeg srpskog predsjednika Borisa Tadića. Više o tome moguće je pročitati na mrežnoj stranici <http://www.politika.rs/sr/clanak/182302/Tadic-na-komemoraciji-u-Jadovnom>. U ovom se slučaju na mrežnome jasenovačkom popisu radi o podudaranju imena, prezimena, mesta rođenja te zahvaljujući podatcima iz napomene i o podudaranju zanimanja. Zanimljivo je da se u napomeni na mrežnome jasenovačkom popisu spominje i to da je Strahinja Kićanović bio borac, čime se možda sugerira da nije bio civilna žrtva. Donekle je tužno što se dječatnici Spomen-područja ne trude barem naknadno ispraviti javno objavljene pogreške u popisu što još dodatno govori i o (ne)ozbiljnosti cijelog mrežnog jasenovačkog popisa. Netko bi mogao reći da se ovdje radi samo o ljudskoj pogreški, a ne nečasnoj namjeri jer svi ljudi grieše, ali ako je zaista tako, zašto se onda te pogreške ne ispravljaju? Zapisano je da je naučiteljica Crkve svete Katarina Sijenska rekla kako je griešiti ljudski, ali ustrajati u griješu ādovski. Ima li djelovanje djetalnika veze s ādovom i s nedavno najavljenim političkim paklom?

Da bi se vidjelo nalaze li se na popisu neke od osoba s jasenovačkoga popisa, prvo je iz trenutačne inaćice mrežnoga jasenovačkog popisa izdvojeno 150 osoba kojima se u napomenama spominje Jadovno, čime se sugerira da možda nisu stradale u Jasenovcu ili Staroj Gradiški. Ako se tih 150 osoba pokuša potražiti i na popisu žrtava logora Jadovno, moguće je pronaći podudaranja za njih 129

SPOMENIK ZA PAVU I RODA

Braća Pavo i Nedo (Rod) Vegar nisu bili samo sanjari nego istinski revolucionari koji su uložili svoj život u projekt dosanjane hrvatske države. Danas kad moderna Hrvatska ne poznaje više taj san niti joj pada na pamet podizati spomenike, sretan sam čovjek što sam ovdje danas s vama, a nadam se, da će se naša djeca kada vide ove biste upitati tko su bili ti ljudi, rekao je general Rebić sa suzama u očima

Na mrežnom groblju u Vašarovićima u općini Ljubuški prošle subote, 18. lipnja, na prigodnoj ceremoniji otkiven je nadgrobnii spomenik s bistama hrvatskih vitezova, braće Pave i Nediljka Vegara, koji su dali izgraditi njihovi suborci i prijatelji. Biste braće izradio je akademski kipar prof. Stjepan Skoko, a svečano su ih otkrili suborci Nediljka Vegara i Marija Šimović i Franjo Puljić.

U tihome i dostojanstvenome ozračju okupljenima se obratio umirovljeni general bojnici HV-a Markica Rebić:

- Postavili smo ovaj spomenik za Pavu i Nedu Vegara, ljudi koji su sanjali tisućljetni hrvatski san koji su naši roditelji prenosili s koljena na koljeno. Nisu bili samo sanjari nego istinski hrvatski revolucionari koji su uložili svoj život u projekt dosanjane hrvatske države. Danas kad moderna Hrvatska ne poznaje više taj san niti joj pada na pamet podizati spomenike, sretan sam čovjek što sam ovdje danas s vama, a nadam se, da će se naša djeca kada vide ove biste upitati tko su bili ti ljudi - rekao je general Rebić sa suzama u očima i dodao kako je život obitelji Vegar utkan u povijest hrvatskoga naroda i njegovu borbu za slobodu, od stradanja na Bleiburškome polju, progona i zlostavljanja u komunističkoj Jugoslaviji, života i borbe u emigraciji, pa sve do po-

vratka i aktivnoga sudjelovanja u pobedi u Domovinskom ratu. Cijeli život obitelji Vegar pisana je povijest hrvatskoga naroda, premda i danas postoje Hrvati koji nisu osjetili zločinu stranu jugoslavenskoga režima, koji su bili usmjereni na vlastite egzistencijalne probleme i vlastite probitke, a zalagali se za stvaranje hrvatske države smatrali su budalaštinom i avanturizmom. Međutim, državu su dočekali zahvaljujući ljudima poput Pave i Nedu Rodu Vegara, koji se nikada nisu pomirili s položajem svoga naroda u Jugoslaviji, progonima, mučenjima i ubijanju Hrvata. Svoga hrvatstva nisu se braća Vegar željeli odreći, progon ih je učvršćivao, a represija u njima izazivala još snažniji otpor.

Obojica su bili članovi Hrvatskoga revolucionarnog bratstva (HRB-a). Stariji brat Pavo pogiba kao pripadnik „Bugojanske skupine“ u srpnju 1972. godine. Mlađi brat Nediljko prošao je svoj put od emigracije do Domovinskog rata u kojem je kao pukovnik Hrvatske vojske odlikovan Spomenicama Domovinske zahvalnosti i Domovinskog rata, te Redovima hrvatskoga pletera, Hrvatskoga trolista i redom Nikole Šubića Zrinskoga za junacički čin u ratu. Braća Pavao i Nediljko bili su osobe kojima su skromnost i samozatajnost bile vrline, a ljubav spram Domovine ideal i sama bit života.

Vjekoslav Hrast